

ELFOGADOTT SZÖVEGEK

P8_TA(2018)0203

Az uniós juh- és kecskeágazat jelenlegi helyzete és jövőbeli kilátásai

Az Európai Parlament 2018. május 3-i állásfoglalása az uniós juh- és kecskeágazat jelenlegi helyzetéről és jövőbeli kilátásairól (2017/2117(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság felkérésére 2015-ben és 2016-ban megrendezett Európai Juhhúsfórum ajánlásaira,
- tekintettel az európai juhhús- és kecskehúságazat jövőjéről szóló, a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság kérése nyomán a Parlament B. Tematikus Főosztálya megrendelésére készült tanulmányra,
- tekintettel az európai juh-/bárány- és kecskeágazat jövőjéről szóló, 2008. június 19-i állásfoglalására¹,
- tekintettel a Bizottság által „a juh- és kecskeágazatban hozott KAP-intézkedések értékelése” témáról 2011-ben készített tanulmány következtetéseire,
- tekintettel a természetre, az emberekre és a gazdaságra vonatkozó uniós cselekvési tervről szóló, 2017. június 19-i tanácsi következtetésekre,
- tekintettel a természetre, emberekre és gazdaságra vonatkozó cselekvési tervről szóló, 2017. november 15-i állásfoglalására²,
- tekintettel „Az egységes egészségügyi megközelítés szerinti európai cselekvési terv az antimikrobiális rezisztencia (AMR) leküzdése érdekében” című, 2017. június 29-i bizottsági közleményre (COM(2017)0339),
- tekintettel a nem emberi fogyasztásra szánt állati melléktermékekre és a belőlük származó termékekre vonatkozó egészségügyi szabályok megállapításáról szóló 1069/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre,

¹ HL C 286. E, 2009.11.27., 41. o.

² Elfogadott szövegek, P8_TA(2017)0441.

- tekintettel a holland ombudsman 2012. évi, a holland kormány Q-láz elleni fellépéséről írt jelentésének következtetéseire¹, valamint az ombudsman 2017. évi kutatására a kormány Q-láz járvány kapcsán levont következtetéseiről²;
 - tekintettel eljárási szabályzata 52. cikkére,
 - tekintettel a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság jelentésére (A8 0064/2018),
- A. mivel a juh- és kecskeágazatra az EU többségében alacsony megtérülés és az egyik legalacsonyabb uniós jövedelem jellemző, ami nagyrészt a jelentős – olykor az eladási árat is meghaladó – működési és szabályozási költségeknek, illetve a súlyos adminisztratív terheknek köszönhető, egyre gyakrabban kényszerítve számos állattenyésztőt az ágazat elhagyására;
- B. mivel az élelmiszerlánc egyensúlyhiányai tovább erősítik az említett ágazatok veszélyeztetettségét, és mivel a Bizottság eddig nem hozta meg a Parlament által az e területen sürgetett szükséges szabályozási intézkedéseket;
- C. mivel a juh- és kecsketartó gazdaságok létesítése és fenntartása nem lehetséges anélkül, hogy stabil jövedelmet biztosítsanak az állattenyésztőknek;
- D. mivel az európai juh- és kecsketenyésztés szezonális jellegű, eltérően a világ néhány más régiójától, ahol az év egészében lehetséges a teljes tenyésztési és termelési ciklus fenntartása; mivel ez az erősen szezonális jelleg a gazdálkodók és termelők számára gazdasági bizonytalanságot okozhat;
- E. mivel mindkét ágazat képes arra, hogy a hátrányos helyzetű területeken, például a távoli és hegyvidéki régiókban munkahelyeket teremtsen és fenntartsa a foglalkoztatási lehetőségeket;
- F. mivel a juh- és kecskeágazat sok érzékeny vidéki térség és városkörnyéki térség számára tartogat jelentős fejlődési és foglalkoztatási potenciált, elsősorban a rövid és a helyi ellátási láncokon keresztül forgalmazható juh- és kecskehús és minőségi tejtermékek értékesítése révén;
- G. mivel a juhtenyésztők számára nehézséget okoz, hogy szakképzett – néha akár szakképzetlen – munkaerőt találjanak;
- H. mivel a juh- és kecsketenyésztés több tagállamban a kulturális örökség része, és magas minőségű, hagyományos termékeket állít elő;
- I. mivel a juh- és kecskeágazatoknak biztosítaniuk kell a világ legszigorúbb előírásainak való megfelelést az élelmiszerbiztonság, az állategészségügy, az állatjólét, valamint a környezetvédelem terén;
- J. mivel különösen a legeltetett juh- és kecskeállomány fontos szerepet játszik a környezeti fenntarthatóságban, ezek ugyanis az EU természeti hátrányokkal küzdő területeinek – köztük az elszigetelt és nehezen megközelíthető régiók – 70%-ában jelen

¹ <https://www.nationaleombudsman.nl/onderzoeken/2012/100>

² <https://www.nationaleombudsman.nl/onderzoeken/2017030-onderzoek-naar-de-lessen-die-de-overheid-uit-de-qkoorts-epidemie-heeft>

vannak, amivel hozzájárulnak a táj megőrzéséhez, a biológiai sokféleség (köztük a helyben őshonos fajok) fenntartásához és az erózió, a biomassza nemkívánatos felhalmozódása, a töltések és gátak megrongálódása, valamint a lavinák és az erdő- és bozóttüzek elleni küzdelemhez;

- K. mivel a juh- és kecsketenyésztés – azáltal, hogy a kedvezőtlen adottságú területeken biztosítja a gazdálkodási tevékenység és a foglalkoztatottság fenntartását, valamint magas színvonalú, hagyományos termékeket állít elő – jelentős mértékben előmozdítja Európa vidéki területeinek társadalmi és gazdasági fejlődését;
- L. mivel meg kell erősíteni a generációváltást ahhoz, hogy garantálni lehessen az állattenyésztés e formájának túlélését és meg lehessen akadályozni a számos vidéki területet érintő gyors ütemű elnéptelenedést, ahol hiányoznak az alapszolgáltatások és a családoknak nyújtott támogatások, ami különösen a fontos, ám gyakran láthatatlan munkát végző nőket sújtja;
- M. mivel ezek az ágazatok kedvező környezetet és lehetőségeket kínálnak azoknak a fiataloknak, akik emberi léptékű – például kisebb tőkeigényű, erős csoportos szervezettségű, kölcsönösen segítséget nyújtó és közös eszközhasználatra szerveződött szövetkezet keretében történő – gazdálkodási struktúrákban szeretnének mezőgazdasági munkát végezni vagy vállalkozásokat létrehozni;
- N. mivel a juh- és kecsketenyésztő gazdálkodók átlagéletkora növekszik és hiányzik a generációk közötti ismeretátadás, ami akadályozza e két ágazat zökkenőmentes működését, amely azt eredményezi, hogy a jövőben a szakértelem és szaktudás hiánya miatt az ágazat sebezhetővé válik; mivel a tenyésztők és a minőségi feldolgozott termékek, például a kézműves sajtok előállítói gyakran nem rendelkeznek azokkal a marketing és kereskedelmi képességekkel, amelyekre szükségük lenne ahhoz, hogy a termékeiket vonzóvá tudják tenni a piacon;
- O. mivel a juhek és kecskék nagy részét külterjes gazdálkodás keretében, például legelőkön tartják; mivel egyes tagállamokban ezen ágazatok intenzív kecske- és juhtartási modellre támaszkodnak;
- P. mivel az említett ágazatok hozzájárulnak a magas ökológiai értékű vagy jelentős természeti értéket képviselő területek, például legelők és sovány legelők, fás legelők és más erdei legeltetési rendszerek, például a legelőerdők (*dehesák*), és kevésbé termékeny földterületek megőrzéséhez, ezen túl az erdők kitisztításával is kiemelten fontos feladatot látnak el;

- Q. mivel az állandó gyepterületek fogalommeghatározása az (EU) 2017/2393 rendelet¹ hatálybalépése előtt nem terjedt ki a fás szárú fajokat is tartalmazó mediterrán legelőkre, például a legelőerdőkre (*dehesákra*) és az agrár-erdészettel összefüggő egyéb ökoszisztémákra, ami a közvetlen támogatásra jogosult területek zsugorodásával jár, és ezzel szankcionálja az említett területek tenyésztőit;
- R. mivel a legeltetési állattartás olyan hagyományos extenzív állattenyésztési tevékenység, amelyet különösen a hegyvidéki régiókban folytatnak, ami lehetővé teszi a nehezen megközelíthető vagy nem gépesíthető, alacsony agronómiai értékű területek fejlődését, e területeken gazdasági tevékenység folytatását;
- S. mivel a vándorlegeltetés egyes tagállamokban a mezőgazdasági gyakorlat része;
- T. mivel a jelenlegi közös agrárpolitika (KAP) támogatást irányoz elő különféle őshonos juh- és kecskefajták tekintetében;
- U. mivel ezek a fajták jól illeszkednek a helyi környezetbe, és lényeges szerepet játszanak élőhelyeik biológiai sokféleségének és természetes egyensúlyának megőrzésében;
- V. mivel az őshonos fajok sokkal jobban alkalmazkodnak a terület sajátosságaihoz és a terület adta feltételekhez;
- W. mivel az 1980-as évek óta 25 millióval csökkent a juhok száma, és mivel a tenyésztés az elmúlt 17 évben több mint 20%-kal esett vissza;
- X. mivel a juh- és a kecskehús fogyasztása az elmúlt években jelentős mértékben – a juh esetében a 2001. évi 3,5 kg/főről a jelenlegi 2 kg/főre – esett vissza, és mivel 2017-ben ismét ez a csökkenő tendencia figyelhető meg különösen a fiatalok körében;
- Y. mivel Európában egyedülálló a kecskehús piaca, amiatt, hogy a termelés elsősorban Görögországban, Spanyolországban és Franciaországban zajlik, míg a fogyasztás különösen Portugáliában, Olaszországban és Görögországban jelentős;
- Z. mivel a kecskegidákból vagy kiselejtett felnőtt állatokból nyert kecskehús termelése időszakos és a tejtermelés „melléktermékének” minősül, illetve néhány gazdasági szereplő ellenőrzése alatt áll, és az eladási ára nem elegendő az állattenyésztők javadalmazásához;

¹ Az Európai Parlament és a Tanács 2017. december 13-i (EU) 2017/2393 rendelete az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból (EMVA) nyújtandó vidékfejlesztési támogatásról szóló 1305/2013/EU, a közös agrárpolitika finanszírozásáról, irányításáról és monitoringjáról szóló 1306/2013/EU, a közös agrárpolitika keretébe tartozó támogatási rendszerek alapján a mezőgazdasági termelők részére nyújtott közvetlen kifizetésekre vonatkozó szabályok megállapításáról szóló 1307/2013/EU, a mezőgazdasági termékpiacok közös szervezésének létrehozásáról szóló 1308/2013/EU és az élelmiszerlánc, az állategészségügy és állatjólét, valamint a növényegészségügy és a növényi szaporítóanyagokkal kapcsolatos kiadások kezelésére vonatkozó rendelkezések megállapításáról szóló 652/2014/EU rendelet módosításáról (HL L 350., 2017.12.29., 15. o.).

- AA. mivel annak következtében, hogy kevés kecskehús található az értékesítő pontokon, a termék kevésbé látható, így a fogyasztók kevesebbet fogyasztanak belőle;
- AB. mivel a juh- és kecskeágazat az európai tejtermelés 3%-át és az európai sajtermelés 9%-át biztosítja, és együttesen több mint 1,5 millió embert foglalkoztat az Unióban;
- AC. mivel a kecsketej és -sajt fogyasztása néhány tagállamban jelentősen megnövekedett az elmúlt években;
- AD. mivel az uniós juhhústermelés csak a piaci kereslet körülbelül 87%-át fedezi, és a harmadik országokból, elsősorban Új-Zélandról történő behozatal az év legérzékenyebb időszakaiban (húsvét, karácsony), de az év fennmaradó részében is kihat az uniós termékek versenyképességére, tekintettel arra, hogy Új-Zéland és Ausztrália a legnagyobb juhhús-exportőrök;
- AE. mivel Új-Zéland az elmúlt években növelte a friss vagy hűtött húszállítmányainak mennyiségét, és csökkentette a fagyasztott hús hagyományos exportját, ami fokozza az uniós friss húspiacra gyakorolt hatását és az európai termelőknek fizetett árak csökkenését eredményezi; véleménye szerint ezt figyelembe kell venni az Új-Zélanddal folytatandó, szabadkereskedelmi megállapodásra irányuló közelgő tárgyalások során;
- AF. mivel az európai termelők sokszor nem egyenlő feltételek mellett versengenek a harmadik országok behozatalával, amelyekre gyakran alacsonyabb minőségi normák, szabályozási előírások és környezetvédelmi normák vonatkoznak;
- AG. mivel a juh- és a kecskeágazatot – érzékenysége miatt – meg kell védeni az Európai Unió és Új-Zéland, illetve Ausztrália közötti szabadkereskedelmi megállapodásokról jelenleg folyók a tárgyalások során, vagy tejesen ki is kell zárni e kereskedelmi tárgyalásokból;
- AH. mivel egyes, az EU-val határos régiókban érdeklődés mutatkozik az uniós juh- és kecsketermékek iránt, ami az uniós termelők számára – sajnos ezidáig nem teljesen kiaknázott – lehetőséget jelent;
- AI. mivel az Egyesült Királyság EU-ból való kilépése jelentős változásokat hozhat a juhhús Unión belüli kereskedelmében, hiszen ez az első számú tenyésztő ország, és egyben a harmadik országokból származó import elsődleges belépési pontja;
- AJ. mivel az Egyesült Királyság importálja Új-Zéland juhhúsra vonatkozó piaci kvótája körülbelül felét, illetve Ausztrália piaci kvótája közel kétharmadát, és az EU nem számolhatja fel nemzetközi kötelezettségvállalásait egyik napról a másikra, ami fokozza a brexit okozta bizonytalanságokat;
- AK. mivel a juh- és kecskegyapjú fenntartható, megújuló és biológiailag lebomló erőforrás a textilipar számára;
- AL. mivel a gyapjú nem minősül az EUMSZ I. melléklete szerinti mezőgazdasági terméknek, hanem kizárólag a 142/2011/EU rendelet szerinti állati melléktermékként került besorolásra;
- AM. mivel az elismerés említett hiánya hátrányos helyzetbe hozza a juhtenyésztőket más gazdálkodókkal szemben, mivel a gyapjú szállítására szigorúbb követelmények

vonatkoznak, mint az elismert mezőgazdasági termékekére, és mivel a gyapjú vonatkozásában nem lehetséges a közös piacszervezésen alapuló piaci beavatkozás;

- AN. mivel a juh- és kecsketenyésztő gazdaságok elsősorban külterjesek, aminek következtében közvetlen kapcsolatba kerülnek a vadon élő állatokkal, amelyek egészségi állapota nem garantálható;
- AO. mivel a 999/2001/EK rendelet értelmében a surlókórra vonatkozó terv 100%-osan korlátozta a tenyészállatok cseréjét, és mivel a kisebb, őshonos fajok esetében a surlókór a genotipizálás következtében közel 50%-kal csökkentette a hím tenyészállat-állományt;
- AP. mivel a közelmúlt állatbetegségeinek előfordulásai alapján tudható, hogy egyetlen tagállamban előforduló betegség az európai agrárpiac egészére fenyegetést jelenthet, szem előtt tartva az Európai Uniót sújtó több súlyos járványt, amelyek némelyike – például a kecskefarmokban 2007 és 2011 között kitört minden idők legnagyobb Q-láz járványa – következményekkel jár az emberi egészségre nézve is;
- AQ. mivel a juhek és kecskék vakcinázása megvédi a tagállamokban tartott állományokat a határokon átnyúló betegségektől, korlátozva a tagállamok közötti továbbterjedés kockázatát, illetve elősegítve az antibiotikumokkal szembeni rezisztencia hatásainak mérséklését is;
- AR. mivel „Az egységes egészségügyi megközelítés szerinti európai cselekvési terv az antimikrobiális rezisztencia leküzdése érdekében” szerint az oltással történő immunizáció költséghatékony beavatkozás az antimikrobiális rezisztencia elleni küzdelemben – annak ellenére, hogy az antibiotikumok rövid távon olcsóbbak –, továbbá a terv ösztönzőket is tartalmaz a diagnosztikai módszerek, az antimikrobiális szerek alternatívái és a vakcinák felhasználásának elősegítéséhez;
- AS. mivel a juhek és kecskék elektronikus azonosítási rendszere hatékonyan garantálja az állatok nyomon követhetőségét, ám a füljelzők leolvasásának nem szándékos elmulasztása vagy azok elvesztése olykor aránytalan szankciókhoz vezethet;
- AT. mivel az állattenyésztők a kecskegidára vonatkozó jelenlegi azonosítási szabályok alkalmazása tekintetében is nehézségekbe ütköznek;
- AU. mivel egyes állatfajoknak, különösen a nagyragadozóknak az élőhelyvédelmi irányelv (92/43/EGK) keretében történő védelme, az élőhelyeik romlása, a természetes zsákmányállataik mennyiségének és minőségének csökkenése, valamint a vidék elnéptelenedése és a megelőző intézkedésekbe irányuló tagállami beruházások hiánya mind hozzájárultak ahhoz, hogy az összes régióban jelentősen fokozódtak a juh- és kecskeállománnyal szembeni ragadozó támadások, ami tovább rontja egyes gazdaságok bizonytalan helyzetét, és számos területen veszélybe sodorja a hagyományos mezőgazdaságot és legelőgazdálkodást;
- AV. mivel a ragadozók és a nagyragadozók az Európai Unió néhány régiójában jó védettségi állapotot értek el;
- AW. mivel egyes régiókban célszerű megfontolni, hogy a kívánt védettségi állapot elérésekor a fajok védettségi szintje módosítható legyen;

- AX. mivel a juh- és kecsketenyésztőknek nemcsak a KAP-ból, hanem további uniós jogszabályokból, például a nem emberi fogyasztásra szánt állati melléktermékek kezelésére vonatkozó uniós jogszabályból fakadó bürokratikus és adminisztratív terhekkkel is meg kell birkózniuk;
- AY. mivel a juh- és kecskehús piacán erőteljes a széttagoltság, és a piaci árak bejelentése nem átlátható;
- AZ. mivel egyes tagállamokban nagyon kevés vágóhíd található, ami akadályozza ezekben az országokban az érintett ágazatok fejlődését;
- BA. mivel a vágóhidak szerkezetátalakítása, az egészségügyi előírásoknak való megfelelés és a vágásoknak az állattenyésztési tevékenységek visszaesése miatti csökkenése következtében számos régióban eltűntek az értéktermeléshez és a helyi forgalmazási láncok fenntartásához szükséges gazdasági eszközök;
- BB. mivel egyebek mellett a vágóhidakat érintő szerkezetátalakítás, a kergemarhakór megjelenése miatt alkalmazott intézkedések, illetve a higiéniai és egészségügyi csomag számos tagállamban a közvetlen helyi értékesítés fennmaradásához szükséges több eszköz eltűnéséhez, valamint az állatok leöléséhez kapcsolódó költségek emelkedéséhez vezetett;
- BC. mivel a helyi mobil tejfeldolgozó létesítmények és vágóhidak vagy az ilyen létesítmények helyszíni felállítására irányuló intézkedések fontosak és szükségesek ahhoz, hogy meg lehessen könnyíteni a juh- és kecsketenyésztéshez kapcsolódó termékek előállítását;
- BD. mivel a juh- és kecskehúsból készült termékek gyakran kevésbé változatosak, mint az egyéb húsfélék, ami csökkenti vonzerejüket, így a vásárlók kevésbé keresik őket;
- BE. mivel javítani kell a hústermelés hozzáadott értékét, és a fiatalok fogyasztási szokásaihoz jobban alkalmazkodó, újszerű formákat kell bevezetni;
- BF. mivel amellett, hogy a juh- és kecsketenyésztés szerte az EU-ban hús-, tej és gyapjútermékeket kínál a fogyasztóknak, számos közösség hagyományaiban – például Bulgáriában a *kukeri*, Romániában pedig a *capra* megünneplésében – is kulcsfontosságú szerepet játszik;
- BG. mivel számos tagállamban egyre nagyobb a kereslet az átláthatóságra és minőségre vonatkozó fogyasztói igényeket kielégítő helyi és ökológiai termesztésű mezőgazdasági termékek iránt;
- BH. mivel az 1151/2012/EU rendelettel és a 665/2014/EU felhatalmazáson alapuló rendelettel összhangban a tagállamok használhatják az opcionális „hegyvidéki termék” minőségre utaló kifejezést, hogy nagyobb láthatóságot adjanak a hegyvidéki területeken folytatott juh- és kecsketenyésztéshez kapcsolódó termékeknek;
- BI. mivel az EU minőségügyi rendszerei, különösen az OFJ (oltalom alatt álló földrajzi jelzés) és az OEM (oltalom alatt álló eredetmegjelölés) lehetővé teszik a juh- és kecsketenyésztéshez kapcsolódó termékek láthatóbbá tételét, ezáltal növelik a piaci értékesítés esélyét;

- BJ. mivel egyes tagállamokban hiányoznak az egyik vagy mindkét ágazat fejlesztésére vonatkozó strukturális szakpolitikák, ami akadályozza a fejlődésüket;
- BK. mivel e szakpolitikák keretében ajánlások is megfogalmazhatók a különböző szakaszokra (fajtaválasztás, tenyészkos-tenyésztés) és a piaci értékesítésre vonatkozóan;

Jobb támogatás

1. támogatja a Bizottság kezdeményezésére megtartott Juhhúsfórum által 2016-ban közzétett ajánlásokat, és különösen egy környezetvédelmi kifizetés bevezetésének szükségességét a juh- és kecskeágazat – azon belül is elsősorban a külterjes legeltetés – által az alábbi közjavak szolgáltatása terén betöltött szerep elismeréseként: a területrendezés, valamint a biológiai sokféleség, az ökoszisztémák, az ökológiailag értékes területek és a vízminőség megőrzése; az éghajlatváltozás, az árvizek, a lavinák, az erdőtűzek és a kapcsolódó erózió megelőzése; továbbá a tájképmegőrzés és a foglalkoztatás megőrzése; hangsúlyozza, hogy ezeknek az ajánlásoknak a kecskehúsról, illetve mindkét ágazatban a tejtermékekre is vonatkoznuk kellene;
2. kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy vegyenek fontolóra ösztönző intézkedéseket a vándorlegeltetést végző gazdálkodók támogatására;
3. támogatja, hogy a KAP soron következő reformja keretében tartsák szinten – vagy adott esetben növeljék – a juh- és kecskeágazatnak nyújtott, termeléstől függő önkéntes támogatásokat, illetve a két ágazatra irányuló többi intézkedést, a legeltetett állományok után igénybe vehető differenciált támogatások mellett, hogy ezzel megfelezzék az EU-ban a tenyésztők eltűnését ezen ágazatokból, figyelembe véve, hogy a juh- és kecsketenyésztők milyen nagy mértékben függenek a közvetlen kifizetésektől;
4. hangsúlyozza, hogy az (EU) 2017/2393 rendeletről szóló tárgyalások során elért megállapodás keretében egyszerűsítették és egyértelműsítették a termeléstől függő önkéntes támogatás rendszerét azzal, hogy törölték a keretmennyiségekre és a termelés fenntartására vonatkozó hivatkozásokat, illetve azzal a rendelkezéssel, hogy a tagállamok évente felülvizsgálhatják az egyes támogathatósági kritériumokat, valamint a teljes keretösszeget;
5. felszólítja a tagállamokat, hogy terjesszék ki az agrár-környezetvédelmi kifizetéseket a juh- és kecskelegeltetésre használt legelőkre, valamint támogassák a magasabb szintű állattartási feltételeket biztosító tenyésztőket;
6. üdvözlő az (EU) 2017/2393 rendeletről szóló tárgyalások keretében a mediterrán legelők, például a legelőerdők (*dehesák*) sajátosságainak elismeréséről kötött megállapodást, amelynek célja, hogy méltányosabb megoldásokat találjon a közvetlen kifizetésre jogosult földterületekre vonatkozóan, és orvosolja a sovány legelőkkel és az erdei legeltetési rendszerekkel szembeni hátrányos megkülönböztetést;
7. hangsúlyozza, hogy az ilyen típusú legelők fontosak a tüzek megelőzésében, megjegyzi ugyanakkor, hogy az említett fejlesztések a tagállamok számára továbbra is csak opcionálisak;
8. úgy véli, hogy az agrárerdészettel összefüggő egyéb ökoszisztémák sem képezhetik e tekintetben hátrányos megkülönböztetés tárgyát, továbbá kéri, hogy a kecske- és juhtenyésztők esetében hagyják el az erdőterületekre vonatkozó, az állattartóknak

nyújtott hektáralapú közvetlen kifizetés elindításához szükséges 50%-nyi füves terület kritériumát;

9. támogatja a legeltetés ökológiai jelentőségű területeken való engedélyezését is, beleértve a kedvezőtlen adottságú területeken található száraz, gyenge minőségű legelőket is;
10. hangsúlyozza, hogy nem volna szabad engedélyezni a legeltetést, amennyiben felmerül az érzékeny ökológiai területek károsodásának a kockázata; ebben az összefüggésben hangsúlyozza a kérődzők nagy jelentőségét a nyersrostok hasznosításában;
11. szükségesnek tekinti, hogy nagyobb támogatást nyújtsanak a fiatal tenyésztők és a tevékenységet megkezdők számára a nemzeti szakpolitikákkal összhangban közvetlen támogatás és a vidékfejlesztési politikából származó támogatás útján egyaránt, amely a juh- és kecsketenyésztő gazdaságok létrehozásához és átvételéhez nyújtanának ösztönzést, tekintve, hogy az állattenyésztésben dolgozó gazdálkodók átlagéletkora – az alacsony jövedelmezőség miatt – a többi mezőgazdasági szakmához képest szembetűnően magasabb, ami az egyik legfontosabb kihívást támasztja a vidéki területek életben tartása és az Unió élelmiszerbiztonsága terén;
12. kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy vegyék figyelembe az ágazat női munkavállalóit képviselő szervezetek által feltárt konkrét problémákat olyan intézkedéseken keresztül, amelyek többek között javítják a nők ágazatban játszott szerepének láthatóságát, erősítik tulajdonosi vagy társtulajdonosi jogait, valamint létrehozzák a családok támogatásához szükséges szolgáltatásokat;
13. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy dolgozzanak ki olyan konkrét programokat, amelyek lehetővé teszik a nők számára, hogy elhelyezkedhessenek ezekben az ágazatokban, mivel ez nagymértékben elősegítheti az ágazatban szükséges nemzedéki megújulást, valamint elősegítheti a juh- és kecsketenyésztés családi vállalkozásként való megőrzését;
14. kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy szenteljének nagyobb figyelmet a juh- és kecskeágazat genetikai erőforrásainak változatosságára, mivel ezek fontosak a termelékenységhez (termékenység, szaporaság stb.), a termékek minőségéhez és az állatok környezeti alkalmazkodásához;
15. nagyra értékeli az őshonos fajok elterjesztésére és a megkülönböztetett minőségű, például az igazoltan biogazdálkodásban előállított termékekre igénybe vehető támogatási sorokat;
16. ezzel összefüggésben hangsúlyozza, hogy a tenyésztési programokban figyelembe kell venni a helyi és rideg fajták megőrzését;
17. hangsúlyozza, hogy mennyire fontosak az őshonos juh- és kecskefajták az alpesi térségben folyó legeltetés szempontjából, amely területeket más állatfajok nem tudnak használni;
18. felszólítja a Bizottságot az ilyen juh- és kecskefajták támogatására szolgáló intézkedések megerősítésére;
19. kéri a termelői szervezetek támogatásának növelését a juh- és kecskeágazatban;

20. figyelembe veszi az ágazati támogatások alakulását, ami rendkívül fontos a termelés hatékonyságára, a versenyképesség növelésére, a termékminőség javítására és az uniós juhhús-ellátás terén nagyobb mértékű önellátás biztosítására irányuló erőfeszítések szempontjából – mindezen célok összhangban állnak az EU hatékonyságjavítási és minőségfejlesztési célkitűzéseivel;

Népszerűsítés és innováció

21. kéri a Bizottságot, hogy fokozza a juh- és kecskeágazat versenyképességének erősítését célzó innovatív termelési módszerekre és technológiákra irányuló kutatás támogatását, valamint a hús-, tej és gyapjútermékek belső piacon való népszerűsítésére szánt támogatást, a sajthoz hasonló hagyományos termékek mellett a legújabb hústermékekre is összpontosítva, hogy olyan termékek jelenhessenek meg, amelyek kielégítik a fogyasztói elvárásokat és a piaci igényeket; felszólítja a Bizottságot arra is, hogy az új fogyasztási szokásoknak megfelelő elkészítési és főzési módokra vonatkozó tájékoztatási kampányokon keresztül ösztönözze e termékek rendszeresebb fogyasztását, többek között az új szomszédos országokban és a keleti piacokon is, kiemelve a juh- és kecskehús táplálkozási és egészségügyi előnyeit;
22. fontosnak tartja ellensúlyozni azt az elképzelést, amely szerint a bárányhúst nehéz megfőzni, és dacolni a vörös húsok elkerülését hirdető jelenlegi tendenciával;
23. hangsúlyozza, hogy a juh- és kecskehús fogyasztásának növelésére irányuló erőfeszítések alapvető fontosságúak, ha azt szeretnénk, hogy növekedjen az uniós termelés;
24. üdvözli, hogy az Unió által társfinanszírozott, következő népszerűsítő kampányok során a Bizottság külön költségvetési sort kíván rendelni a juh- és kecskehúsból készült termékekhez, valamint a juh- és kecsketejtermékekhez;
25. hangsúlyozza, hogy megfelelő finanszírozást kell biztosítani azokhoz a népszerűsítő kampányokhoz, amelyek a juh- és kecsketermékek fogyasztását hivatottak növelni az EU-ban;
26. kéri a bőr és a gyapjú felvételét a kedvezményezett termékek körébe;
27. felszólítja a Bizottságot, hogy koordináljon népszerűsítő kampányokat az OFJ és az OEM jelzéssel ellátott juh- és kecskehústermékek vonzóbbá tétele érdekében; felszólít a gyapjútermékek felvevő piacainak alapos elemzésére annak érdekében, hogy nagyobb legyen a gazdasági megtérülés a termelők számára;
28. arra ösztönöz, hogy az aktuális uniós jogszabályokban előírtak szerint több tagállam alkalmazza az opcionális „hegyvidéki termék” minőségre utaló kifejezést, amely eszköz a termékek jobb láthatóságát és a fogyasztók nagyobb tájékozottságon alapuló választását hivatott elősegíteni;
29. hangsúlyozza, hogy a megkülönböztetett minőség okán támogatásra jogosult egyéni termelők és termelői szövetkezetek számára egyaránt be kell vezetni a juh- és kecskehúsra vonatkozó védjegyeket; hangsúlyozza, hogy az ilyen védjegyek használatára vonatkozó rendelkezésekkel és szabályokkal összhangban az illetékes helyi hatóságnak kell jóváhagyniuk e védjegyeket;

30. felszólít az egész EU-ra kiterjedő, a juh- és kecskeágazat népszerűsítését szolgáló események, például fesztiválok és más hasonló, évente ismétlődő rendezvények támogatására, hogy a lakosság többet megtudjon azokról az előnyökről, amelyeket a szóban forgó ágazatok az EU, a környezet és az uniós polgárok számára biztosítanak;
31. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy az agroturizmus révén támogassák a tradicionális juh- és kecsketenyésztési módszerekben rejlő nagy lehetőségek kiaknázását;

Bevált gyakorlatok

32. felszólítja a Bizottságot, hogy teremtsen meg a juh- és kecsketejágazat fejlődésének feltételeit azáltal, hogy a gazdaságokban a lehető legnagyobb mértékben növekedjen a hozzáadott érték olyan minőségi politikák révén, amelyek előnyben részesítik az elsősorban rövid vagy helyi értékesítési láncokon keresztül értékesített háztáji tejtermékek előállítását; ezzel összefüggésben hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a Bizottság biztosítsa, hogy minden tagállamban hatékonyabban alkalmazzák a higiéniai jogszabályokat, különösen a házi és kézműves sajtok és tejtermékek termelőinek európai hálózata (FACE) által a Bizottsággal együttműködésben kidolgozott, „A házi sajtokkal kapcsolatos helyes higiéniai gyakorlatok uniós útmutatója” segítségével;
33. felszólítja a Bizottságot, hogy hozzon létre egy, a juh- és kecskeágazatra összpontosító online platformot azzal az elsődleges céllal, hogy lehetővé váljon az ágazatokra vonatkozó bevált gyakorlatok és adatok tagállamok közötti cseréje;
34. sürgeti a Bizottságot, hogy a juh- és kecskeágazatból származó termékekkel kapcsolatos bevált értékesítési gyakorlatok alapján dolgozzon ki iránymutatás-tervezeteket, amelyeket meg lehetne osztani a tagállamokkal és a szakmai szervezetekkel;
35. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy fordítsanak nagyobb figyelmet a gyapjútermelési és feldolgozó ágazatra azáltal, hogy támogatják az információk és a bevált gyakorlatok gyapjufeldolgozó lánc tagjai közötti cseréjére irányuló programok végrehajtását;
36. sürgeti a Bizottságot, hogy az állati eredetű melléktermékek kezeléséről szóló 1069/2009/EK és 142/2011/EU rendelet alkalmazásának vonatkozásában a gyapjúra is terjessze ki a mentességet, tekintettel arra, hogy nem emberi fogyasztásra szánt termékről van szó;

A piacok fejlesztése

37. felszólítja a Bizottságot, hogy terjesszen elő ezen ágazatok árainak átláthatóságára irányuló javaslatokat annak érdekében, hogy tájékoztassák a fogyasztókat és a termelőket a termékek árairól;
38. sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a valós költségek tükrözése céljából vizsgálják meg az értékesítési csatornák – a helyi fajták által biztosított biológiai sokféleség károsítása nélküli – összehangolásának, továbbá egy olyan európai megfigyelőközpont létrehozásának lehetőségeit, amely a juh- és kecskehúsárak és a termelési költségek megfigyelésével foglalkozik; felhívja a figyelmet az élelmiszer-ellátási láncban a haszonkulcsok ellenőrzésének fontosságára, a nagykereskedelmi árakra is kiterjedően;

39. arra figyelmeztet, hogy a stagnáló vagy csökkenő kereslet és a nagyobb mértékű termelés következtében a termelői árak csökkenhetnek;
40. emlékeztet arra, hogy a termelői szervezetbe tömörült juh- vagy kecsketejtermelők az 1308/2013/EU rendelet 149. cikke értelmében szerződésre irányuló közös tárgyalásokat folytathatnak a nemzeti termelés 33%-a és az uniós termelés 3,5%-a erejéig; hangsúlyozza, hogy ezeket a határértékeket elsősorban a nyerstehéntej-termelésre vonatkozóan vezették be, ezért korlátozóak és kevésbé megfelelőek a kiskérődzők termékei esetén, különösen amikor az állattenyésztők térségi termelői szervezetek társulásai formájában, többvevős termelői szervezetek formájában vagy egy nagy ipari csoporttal szemben kívánnak szervezetbe tömörülni;
41. kéri, hogy hozzanak létre pontos mutatókat, amelyek a kecskehús-termelés, -fogyasztás és -kereskedelem alaposabb nyomon követését teszik lehetővé, különbséget téve a felnőtt állatok és a kecskegidák között;
42. véleménye szerint növelni kell az élelmiszerlánc termelőinek tárgyalási alkupozícióját és piaci erejét, olyan módon, hogy a más uniós mezőgazdasági és állattenyésztési ágazatokban meglévő termelői szervezetekhez és szakmaközi szervezetekhez hasonló, szerződésen alapuló viszonyrendszert hoznak létre a juh- és kecskeágazatban is, mind a húskészítmények, mind pedig a tejalapú termékek esetében az (EU) 2017/2393 rendelet keretében született megállapodásnak megfelelően, hogy javuljon ezen ágazatok versenyképessége és – a jelenleg alacsony szintű – termelékenységé;
43. kéri, hogy a sonkához hasonlóan az OEM és OFJ minőségi védjeggyel ellátott juh- és kecskehústermékekre is terjedjen ki az 1308/2013/EU rendelet 172. cikkének hatálya, annak érdekében, hogy nagyobb rugalmasságot lehessen biztosítani a kínálat kereslethez történő igazítása terén;
44. megjegyzi, hogy a juh- vagy kecsketej termelői szervezetek vagy termelői szervezetek társulásai akkor függetleníthetik így magukat az 1308/2013/EU rendelet 149. cikkében meghatározott, korlátozó felső határoktól, ha az (EU) 2017/2393 rendelettel módosított 152. cikk értelmében közösen végeznek valamely gazdasági tevékenységet (forgalmazás, minőségellenőrzés, csomagolás, címkézés vagy feldolgozás);
45. arra buzdítja az összes tagállamot, amelyik még nem terjesztette ki a juh- és kecsketejre a tejágazati csomag pénzügyi támogatását, hogy ezt tegye meg;
46. úgy véli, hogy meg kell akadályozni a juh- és kecsketermékek termelői ár alatti értékesítését;
47. felszólítja a Bizottságot, hogy a tagállamokkal együttműködve vizsgálja meg a juhhús és kecskehús ellátási láncát (például különbséget téve a kifejlett állatok, illetve a bárányok és kecskegidák között) annak biztosítása érdekében, hogy a termelők méltányos jövedelemben részesüljenek a piacról;
48. ebben az összefüggésben kiemeli a juh- és kecsketermékek közvetlen értékesítésének nagy jelentőségét;
49. felszólítja a Bizottságot, hogy az árak mesterséges emelésének korlátozása érdekében támogassa a termelők és termelői szervezetek általi közvetlen értékesítéshez szükséges feltételek kialakítását;

50. támogatja a helyi juhértékesítési láncok fejlődését, amely révén növelhető a juhtenyésztő gazdaságok jövedelme és jobb összhang alakítható ki a kereslet és a kínálat között, továbbá kéri a tagállamokat és a Bizottságot, hogy különös figyelmet fordítsanak a helyi vágóhidakra vonatkozó közpolitikaikra, amelyek nélkülözhetetlenek a helyi értékesítési láncok fejlődéséhez;
51. emlékeztet arra, hogy a termelők az 1308/2013/EU rendelet 150. cikke értelmében intézkedéseket vezethetnek be az OEM vagy OFJ címkével ellátott sajt kínálatának szabályozására, köztük a juh- vagy kecsketejre vonatkozóan is;
52. üdvözlí, hogy ezeket az eszközöket az (EU) 2017/2393 rendeletről szóló tárgyalások során elért megállapodás keretében a 2020 utáni időszakra is sikerült fenntartani;
53. szükségesnek tartja az állattenyésztők nyújtotta kínálat vállalatokban és szövetkezetekben történő koncentrálódásának előmozdítását, hogy azok erősítsék az élelmiszerláncban belüli tárgyalási alkupoziációt, biztosítsák a tagjaikat alkotó állattenyésztők termékeinek értékét, valamint a költségek csökkentését eredményező vagy más, egyénileg nehezen kivitelezhető tevékenységeket, például innovációt vagy gazdálkodási tanácsadást végezzenek;
54. ösztönzi a szakmai szervezetekben részt vevő, a juh- és kecskeágazatokban bizonyítottan érdekelt tagállamok hatóságait, hogy dolgozzanak ki közép és hosszú távú stratégiákat az ágazatok fejlesztésére, és e stratégiákban tegyenek javaslatot a fajtaválasztás, valamint a termékek piaci értékesítése javításának módjára;
55. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy indítsanak programokat, amelyek arra ösztönzik a tenyésztőket, hogy tenyésztői és forgalmazói csoportokat hozzanak létre, vegyenek részt a termékek közvetlen forgalmazásában, valamint különleges minőségű juh- és kecskehús-termékeket, valamint juh- és kecsketej-termékeket állítsanak elő, és igazolják a különleges minőséget (például biotermékek vagy regionális specialitások esetében);
56. felszólítja a Bizottságot, hogy enyhítse a meglévő juh- és kecsketartó gazdaságokon belüli kis sajtüzemek elindításához kapcsolódó adminisztratív követelményeket, ezáltal lehetővé téve a gazdálkodók számára a gazdaságuk hozzáadott értékének növelését;
57. sürgeti a Bizottságot, hogy vegyen fontolóra olyan további eszközöket, amelyek segíthetik az ágazatokat a válságok leküzdésében és a globális kihívásoknak való megfelelésben, valamint fenntartható fejlődést biztosíthatnak számukra;
58. szükségesnek tartja, hogy válságmegelőzési és -kezelési eszközök álljanak rendelkezésre a juh- és kecskeágazatban az áringadozás korlátozása, a termelők számára tisztességes jövedelem biztosítása, valamint a beruházásokhoz és a gazdaságok fiatalok általi átvételéhez kedvező környezet megteremtése érdekében;
59. felhívja a figyelmet arra, hogy a juh- és kecskehús minősége nagyban függ az állatok tápláléktól, ezért nagyon eltérőek a juh- és kecskeágazatban a verseny feltételei az EU egyes régiói között;
60. felhívja a nemzeti hatóságokat, hogy biztosítsák a termelők piacra jutását és szakosodott értékesítési pontok létrehozását;

Brexit és a kereskedelmi megállapodások

61. kéri a Bizottságot, hogy elemezze a juhpiacnak a brexitet követően várható helyzetét, és tegye meg a szükséges intézkedéseket a jelentős piaci zavarok elkerülésére, ideértve egy hatékonyabb biztonsági háló létrehozását az árak és piacok tekintetében, amely megvédi az ágazatot a brexit hatásaitól;
62. sürgeti a Bizottságot, hogy amíg sor nem kerül a brexit által a juhágazatra gyakorolt hatások elemzésére, óvatosan járjon el az Új-Zélanddal és Ausztráliával való új szabadkereskedelmi megállapodásról szóló tárgyalások során, különösen egyrészt az EU által Új-Zéland számára garantált 287 000 tonnányi vágott-test-egyenértékű juhhúskontingens jövője tekintetében, amelynek átlagosan kb. 75%-a kerül felhasználásra – és amelyből kb.48% jut az Egyesült Királyságra –, másrészt az EU által Ausztráliának garantált 19 200 tonnányi vágott-test-egyenértékű juhhúskontingens jövője tekintetében, amelynek átlagosan majdnem 100%-a kerül felhasználásra, és amelyből mintegy 75% jut az Egyesült Királyságra;
63. úgy véli, hogy az új szabadkereskedelmi megállapodásnak rendelkeznie kell az Új-Zéland és Ausztrália számára a juhhús EU-ba való behozatalára megállapított kontingens külön kategóriákra bontásáról, hogy meg lehessen különböztetni egymástól a friss vagy a hűtött, illetve a fagyasztott húst; emlékeztet arra, hogy míg az EU-ban a leggyakrabban 6 vagy 9 hónapos korú bárányokat forgalmazznak bárányként, addig Új-Zélandon gyakran 12 hónaposan kerülnek forgalomba; hangsúlyozza, hogy a kedvezményes piacra jutás lehetőségét nem célszerű a jelenlegi vámkontingenseket meghaladó mértékben lehetővé tenni;
64. emlékeztet arra, hogy a Parlament a juhhúst az Új-Zélanddal folytatandó szabadkereskedelmi tárgyalások különösen érzékeny témájaként azonosította, és az Új-Zélanddal folytatandó kereskedelmi tárgyalásokra vonatkozóan a Tanácsnak javasolt tárgyalási meghatalmazásról szóló, 2017. október 26-i állásfoglalásában¹ támogatta a legérzékenyebb ágazatok potenciális kizárását;
65. megismétli, hogy bármilyen szabadkereskedelmi megállapodásnak teljes mértékben meg kell felelnie az állatjólétre, környezetvédelemre és élelmiszerbiztonságra vonatkozó szigorú uniós szabályoknak; megjegyzi, hogy az Új-Zélandra vonatkozó jelenlegi vámkontingensek hatással vannak az uniós juhhústermelésre;
66. aggasztja az a 2017. szeptember 26-i levél, amelyet az Egyesült Államok és hat másik jelentős mezőgazdasági exportőr (Argentína, Brazília, Kanada, Új-Zéland, Thaiföld és Uruguay) küldött az Egyesült Királyság és az EU Kereskedelmi Világszervezetbe (WTO) delegált képviselőinek a behozatali vámkontingensek Egyesült Királyság és a többi fennmaradó uniós tagállam közötti lehetséges újraelosztására vonatkozó belső tárgyalások összefüggésében;
67. hangsúlyozza, hogy fontos, hogy az Egyesült Királyság az EU-ból való kilépését követően állja a vámkontingens jelenleg őt megillető részét, és olyan megállapodás születessen, amelynek következtében sem az Egyesült Királyság, sem az EU piacán nem

¹ Elfogadott szövegek, P8_TA(2017)0420.

jelenik meg import juhús okozta túlkínálat, elkerülve ezzel az Egyesült Királyság és az EU termelőire gyakorolt negatív hatást;

68. tisztában van a brit juhúságazat uniós piactól való függésével, ám úgy ítéli meg, hogy ez a helyzet kihívásokat és lehetőségeket egyaránt tartogat;
69. úgy véli, hogy az Egyesült Királyság EU-ból való kilépésének lehetőséget kell teremtenie az európai juh- és kecskeágazat további fejlesztéséhez, annak érdekében, hogy az EU kevésbé függjön az Új-Zélandról származó juh- és kecskehús-behozattalól;
70. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy több mint 1 400 földrajzi jelzéssel védett európai mezőgazdasági termék nem részesül automatikusan azonos védelemben a harmadik országok azon piacain, amelyeket az Unió által kötött nemzetközi kereskedelmi megállapodások keretében nyitottak meg;
71. kéri, hogy további kereskedelmi megállapodások harmadik országokkal való megkötésekor vegyék figyelembe a juh- és kecsketenyésztők bizonytalan helyzetét, nevezetesen sorolják be ezeket az ágazatokat az érzékeny ágazatok közé vagy teljesen zárják is ki a tárgyalásokból, hogy minden esetben elkerüljék az olyan rendelkezéseket, amelyek bármilyen módon veszélyeztetnék az európai termelési modellt vagy kárt okoznának a helyi vagy a regionális gazdaságok számára;
72. hangsúlyozza, hogy a legnagyobb juhús- és kecskehús-exportőr országok termelési költségei és előírásai az európai helyzethez képest jóval alacsonyabbak;
73. hangsúlyozza, hogy ezeket az ágazatokat ennek megfelelően kell kezelni, többek között vámkontingensek vagy megfelelő átmeneti időszakok bevezetése révén, és kellően figyelembe kell venni a kereskedelmi megállapodások mezőgazdaságra gyakorolt összesített hatását, vagy ezeket az ágazatokat akár ki is kell zárni a tárgyalásokból;
74. ebben az összefüggésben kiemeli különösen a távoli országokból induló vagy oda tartó hosszú szállítási útvonalakkal kapcsolatos súlyos állatvédelmi problémákat és környezeti hatásokat;
75. felszólítja a Bizottságot, hogy vezessen be kötelező uniós rendszert a juhústermékek címkézésére, amelyen lehetőség szerint egy, az Unió egészében használt közös logó szerepelne, hogy a fogyasztók meg tudják különböztetni az uniós és a harmadik országokból származó termékeket; javasolja, hogy ezt a címkét számos kritérium alapján tanúsítsák, beleértve a gazdaságok tanúsítási rendszerét és a származási ország feltüntetését, így módon biztosítva, hogy a fogyasztók teljes mértékben tisztában legyenek a termék származási helyével;
76. véleménye szerint egy ilyen rendszert úgy kell kialakítani, hogy megelőzzék a tagállami és regionális szinten már létező promóciós címkézési rendszerek aláásását;
77. felszólítja a Bizottságot, hogy nyújtson segítséget az Unióból származó juhús és belseg kiviteli piacainak megnyitásához azokban a harmadik országokban, amelyekben jelenleg szükségtelen korlátozások vannak érvényben;
78. felszólítja a Bizottságot, hogy vegye fontolóra az Unióból a növekvő piacú és az EU által garantált minőséget és élelmiszerbiztonságot értékelő Észak-Afrikába irányuló kivitel növelését;

79. kéri a Bizottságot, hogy készítsen jelentéseket az EU kecske- és juhhús termékeinek, valamint kecske-és juhtejtermékeinek lehetséges célpiacairól;
80. felszólítja a Bizottságot, hogy mozdítsa elő az EU által exportált termékek minőségét, különösen olyan szigorú egészségügyi előírások és nyomon követhetőség révén, amelyek az Új-Zéland és Ausztrália által exportált húsokénál jobb minőségű juh- és kecskehúst garantálnak; rámutat arra, hogy az EU nagy hangsúlyt fektet a minőségre, amelyet ki kell emelni az európai juh- és kecskehús fogyasztására való ösztönzés során;

Elektronikus azonosítási rendszer

81. sürgeti a tagállamokat és a Bizottságot, hogy a juhok füljelzővel való ellátása és az elektronikus azonosítási rendszer alkalmazása során az állattenyésztők által nem szándékosan elkövetett hibák miatti szankciók előírásakor vizsgálják meg a toleranciaszint egységesítését, azzal a szigorú megkötéssel, hogy ez nem vezethet a preventív állategészségügyben alkalmazottnál magasabb hibahatár elfogadásához, valamint azt az „egységes egészségügyi megközelítés” akcióterv indokolja;
82. elismeri a preventív uniós állategészségügy egységes megközelítésének és fejlesztésének jelentőségét;
83. hangsúlyozza, hogy a tagállamoknak kivétel nélkül végre kell hajtaniuk a jogszabályokat;
84. rámutat, hogy a füljelzők veszteségaránya magasabb a természeti hátrányokkal küzdő területeken külterjesen legeltetett juhoknál, mint a síkvidéki területeken tartott egyéb állatállományok esetében, és kéri a Bizottságot ennek elismerésére;
85. kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy tanulmányozzák egy egyszerűsített azonosítási rendszer kialakításának lehetőségét a helyi forgalmazásra szánt, külterjes gazdálkodásban tartott és kisméretű állományok számára, a tenyésztés nyomon követhetőségének sérelme nélkül, valamint az elektronikus füljelzők használatára vonatkozóan vezessenek be rugalmasabb és növekedésorientáltabb eljárásokat;
86. megjegyzi, hogy az azonosítási rendszereket úgy kell megtervezni, hogy minimalizálni lehessen a bürokráciát; hangsúlyozza, hogy az alacsony jövedelmű gazdálkodóknak pénzügyi segítsége lesz szükségük a költséges és kötelező elektronikus azonosítási rendszerek bevezetéséhez;

Egészségügyi szempontok

87. megállapítja, hogy az állatbetegségek pusztító következményekkel járnak az állatok, a tenyésztők és a környéken lakók jólétére nézve;
88. hangsúlyozza, hogy az emberek és az állatok egészsége minden körülmények között elsőbbséget kell, hogy élvezzen;
89. véleménye szerint további intézkedésekre van szükség a határokon átnyúló állatbetegségek megelőzéséhez és az antimikrobiális rezisztencia hatásainak csökkentéséhez, valamint vakcinázás népszerűsítéséhez és a fertőző betegségek juhok és kecskék közötti terjedésének megállításához;

90. felszólítja a Bizottságot, hogy az antimikrobiális rezisztencia leküzdése érdekében elfogadott egységes egészségügyi megközelítéssel összhangban nyújtson ösztönzőket és támogatást azoknak a juh- és kecsketenyésztőknek, akik igazolni tudják az állataik magas átoltottsági arányát, mivel erre egyébként más piaci ösztönző kevésbé veszi rá a gazdálkodókat;
91. felszólítja a Bizottságot, hogy egy új uniós állategészségügyi stratégia, kutatási támogatások, a veszteségek megtérítése, kifizetési előlegek stb. révén javítsa az olyan állatbetegségekre való reagálási képességét, mint a kéknyelv-betegség;
92. szorgalmazza egy olyan, az állatok önmagukban való értékéből kiinduló cselekvési terv elkészítését, amellyel megelőzhető a fiatal kecskebakok megbetegedése és elhullása, és amely a bakok és a többi kecske jólétét egyaránt messzemenően szem előtt tartja;
93. felhívja a Bizottságot, hogy segítse elő a célzott oltóanyagok használatát az ágazatban előforduló állatbetegségek elleni küzdelem elsődleges intézkedéseként;
94. hangsúlyozza, hogy a gyógyszerkutatás támogatása és a forgalomba hozatali engedélyezés egyszerűsítése révén a juh- és kecskeágazatnak szánt gyógyszerek és állatgyógyászati készítmények hozzáférhetőségének uniós szintű javítására van szükség;
95. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy különösen a külterjesen tartott nyájak által használt területeken mérjék fel újra a vadon élő állatok egészségi állapota nyomon követésének szintjét;

Ragadozók

96. emlékeztet, hogy a ragadozók elterjedése annak a jelenlegi uniós jogszabálynak köszönhető, amelynek célja az őshonos vadállatfajok megőrzése;
97. támogatja az élőhelyvédelmi irányelv vonatkozó mellékleteinek felülvizsgálatát, hogy ellenőrizhető és irányítható legyen az említett állatok bizonyos legelőterületeken történő elszaporodása;
98. felszólítja a Bizottságot, hogy vegye figyelembe az említett irányelvben biztosított rugalmasságot e kérdések kezelésére, hogy ne veszélyeztessék a vidéki térségek fenntartható fejlődését;
99. rámutat egy olyan objektív, tudományos alapú megközelítés szükségességére, amely az összes előterjesztett javaslatban figyelembe veszi az állatok viselkedését, a ragadozó-zsákmány viszonyt, az élőhelyvédelmi irányelvben felsorolt fajok szerint pontosan és régióspecifikusan számszerűsíti a zsákmánnyá válás kockázatát, figyelembe veszi a hibridizációt, az elterjedés dinamikáját és egyéb ökológiai problémákat;
100. hangsúlyozza, hogy a farkasok, illetve a farkas és a kutya kereszteződéséből származó, nem védett keverékek egyre gyakrabban támadják meg a nyájakat, annak ellenére, hogy egyre több – az állattenyésztők és a közösség számára egyre költségesebb – eszközt mozgósítanak;
101. megjegyzi, hogy az állatvesztés jelentős növekedésével mára megmutatkoznak a nyájak védelme céljából javasolt és végrehajtott védelmi intézkedések korlátai;

102. rámutat, hogy ez az eredménytelenség kétségessé teszi a környezetkímélő tartási módok – például a legeltetési gazdálkodás – fejlődését, mivel egyes állattenyésztők elkezdtek bezárni állataikat, ami idővel nemcsak azt eredményezi, hogy hatalmas területeken hagynak fel a külterjes gazdálkodással – komoly tűz- és lavinaveszélyt idézve elő –, hanem intenzívebb mezőgazdasági formák felé is áttérrel az állattenyésztő gazdaságokat;
103. kéri a Bizottságot és a tagállamokat, valamint a helyi és a regionális hatóságokat, hogy a gazdálkodókkal és más érintett felekkel együttműködve vizsgálják meg az állomány ragadozókkal – köztük az élőhelyvédelmi irányelv értelmében nem védett ragadozókkal – szembeni védelmére és az általuk okozott veszteségek megfelelő kompenzációjára, valamint a támogatásoknak az állomány helyreállítását célzó kiigazítására irányuló vidékfejlesztési intézkedéseket;
104. szükségesnek tartja a ragadozók Berni Egyezmény szerinti védettségének felülvizsgálatára irányuló lépések megtételét;
105. sürgeti a tagállamokat, hogy a *Canis lupus* faj megőrzését veszélyeztető, valamint a juh- és kecskenyájakat érő támadásokért nagyon nagy arányban felelős kutya-farkas keverékek elszaporodásának megakadályozása érdekében hajtsák végre az említett egyezmény ajánlásait;
106. megjegyzi, hogy részben sikeresen alkalmazzák újra a juhászkyutyákat a farkasok, de legalábbis a hibridek elijesztéséhez;
107. javasolja az egyes tagállamokban bevált „medveombudsman” modell alapján „farkasombudsmanok” igénybevételét a különböző érdekek és a védettségi státuszra vonatkozó viták közötti közvetítésre, valamint felveti a farkastámadások miatti veszteségek ellentételezésének szükségességét;
108. felszólítja a Bizottságot, hogy vegye figyelembe a Parlament által a természetre, az emberekre és a gazdaságra vonatkozó cselekvési tervről szóló, 2017. november 15-i állásfoglalásban tett ajánlásokat;
109. ezen ágazatok munkaerő-helyzetének javítása érdekében kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy dolgozzanak ki olyan programokat, amelyek jobban segítik az őrző- és juhászkyutyák képzését, valamint képzést kínálnak az állattenyésztő gazdaságokban való megfelelő alkalmazásukhoz, és e célból sürgősen fejlesszék a kormányzatok, állattenyésztők és természetvédők nagyragadozókkal kapcsolatos, határokon átnyúló együttműködését, illetve az ötletek és sikeres megközelítések cseréjét;
110. kéri olyan legelővédelmi területek kialakítását, ahol szabályozni lehet a nagyragadozók jelenlétét, hogy a nagyragadozók visszatérése ne okozzon visszalépést az állatok jólétét biztosító állattartásban (vándorlegeltetés, nyitott istállók), valamint a hagyományos mezőgazdaságban és legelőgazdálkodásban (alpesi gazdálkodásban);

Vágóhidak

111. felhívja a figyelmet arra, hogy vágóhidak esetében egyre fokozottabb koncentrációs folyamatok mennek végbe, ami abban nyilvánul meg, hogy a húsfeldolgozó cégcsoportok az élőállatoktól kezdve a csomagolt friss húsig a teljes húsipari láncot

ellenőrzik, és ez nemcsak hosszabb szállítási utat jelent az élőállatok számára, hanem magasabb költségekkel és csekélyebb megtérüléssel jár a termelőknek;

112. felszólítja a Bizottságot, hogy határozzon meg a vágóhidak létrehozására és az engedélyezési eljárások egyszerűsítésére irányuló támogatási intézkedéseket;
113. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy az értékesítési láncok strukturálásához nélkülözhetetlen helyi és mozgó vágóhidak létrehozását megkönnyítve biztosítsák a jövedelem növelését lehetővé tevő helyi értékesítési láncok fejlesztését;

Képzés

114. felszólítja a tagállamokat, hogy szervezzenek képzési modulokat ezen ágazatok képviselői számára a termékár meghatározásának módjáról, hogy e termékek versenyképesek legyenek a többi hús- és tejtermékkel szemben;
115. létfontosságúnak tartja a vándorlegeltetést középpontba helyező juhászképzések elindítását azokban a tagállamokban, ahol ez az állattenyésztési forma elterjedtebb, lehetőséget biztosítva ezzel az állattenyésztés területén történő, és a generációváltást elősegítő munkavállalásra, valamint erősítve a pásztorkodás mint hagyományos mesterség társadalmi elismerését és megbecsülését;
116. szükségesnek tartja nemcsak az innováció (mezőgazdasági gyakorlatok, új termékek stb.), de a tanácsadás, illetve az alap- és továbbképzés elősegítését is a juh- és kecskeágazatban;

Egyéb

117. kéri a Bizottságot a releváns uniós jog végrehajtására és megerősítésére, különös tekintettel az állatoknak a szállítás közbeni védelméről szóló, 2004. december 22-i 1/2005/EK tanácsi rendeletre;
118. szükségesnek tartja az Európai Unió Bírósága azon ítéletének való megfelelést, mely szerint az állatok jólétének védelme nem korlátozódik az Unió területére, ezért azoknak a szállítványozóknak, akik az Unió területén kívülre szállítanak állatokat, az Unió határain kívül is tartaniuk kell magukat az állatjóléttel kapcsolatos európai jogszabályokhoz;
119. felhívja a figyelmet arra, hogy számos juh- és kecsketartó régióban, és különösen a földközi-tengeri térségben található régiókban vízhiány tapasztalható, amely helyzet a globális felmelegedés jelenségével együtt csak tovább súlyosbodik;
120. ezért megfelelő területrendezések révén jobb vízkészlet-gazdálkodást kell biztosítani az éves csapadékeloszlás és a fenntarthatóság figyelembevételével;

o

o o

121. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.